

NMT kikker under panseret

Terje Colbjørnsen

Førsteamanuensis, Institutt for arkiv-, bibliotek- og informasjonsfag, OsloMet – storbyuniversitetet

terje.colbjornsen@oslomet.no

Inne på det verkstedet som norsk medieforskning utgjør, står det en svær maskin og putrer. Den likner kanskje på noe professor Balthazar (kroatisk barne-tv-helt fra 60- og 70-tallet) kunne ha montert sammen, full av snodige hendler, roterende tannhjul, blinkende paneler, kromglinsende rør og umotiverte urskiver. Den som betrakter denne maskinen, vil også kunne ane at det er deler og mekanismer som er skjult eller ligger bakom et lokk eller et panser. I dette nummeret, og videre fremover i 2020, skal vi i NMT prøve å kikke litt under panseret.

Det vi ønsker å oppnå med dette innblikket i hva som foregår på verkstedet og i maskinen, er å åpne opp om hvordan medieforskning pågår. Vi inkluderer oss selv i dette: Norsk medietidsskrift skal også kunne kikkles under panseret.

Jeg skriver dette som ny redaktør i Norsk medietidsskrift. Ambisjonene om å bidra med noe annet enn bare («bare») å være en publikasjonskanal for 12 vitenskapelige artikler i året er noe mine forgjengere også har understreket. Allerede i tidsskriftets første leder stod det klart at «*Norsk medietidsskrift* ønsker å styrke tverrfaglighet og kontakt innen medieforskning og praksis, og skal bidra til å utvikle mer systematisk og saklig mediekritikk» ([Leder, nr. 1/94](#)).

For de som har fulgt med på tidsskriftet de senere årene, er det forhåpentlig vel kjent at NMT allerede er åpent på den måten at vi gir alle tilgang til samtlige publikasjoner i arkivet siden oppstarten i 1994. I forbindelse med overgangen til åpen tilgang og ren digital publisering skrev redaktør Lars Nyre: «Hvis det er eit tidsskrift som passar til å utforska dei formmessige mulighetane innafor elektronisk publisering, så er det *Norsk medietidsskrift*» ([Nyre i nr. 1/12](#)). Da Steen Steensen i neste omgang tok tidsskriftet helt over i den åpne fasen, var det med ambisjoner om at vi skulle sette «en standard for vitenskapelig publisering i Norge andre tidsskrifter vil strekke seg etter» ([Steensen i nr. 4/13](#)). Som daværende redaksjonssekretær delte jeg ambisjonene, men kjente også på frustrasjonene ved hvor vanskelig det var å tenke nytt om artikkelformatet. Også Steensens etterfølger Jens Barland var opptatt av å utnytte mulighetene som ligger i digital publisering ([Barland i nr. 1/17](#)).

Når jeg nå tar over etter Jens, er det på sin plass å takke ham for en strålende innsats for NMT og norsk medieforskning, både som redaksjonsmedlem med ansvar for bokanmeldelser og ikke minst som redaktør for de tre siste årgangene. Og så er det opp til oss som følger etter å opprettholde nivået og kanskje til og med gjøre noe litt nytt eller annerledes. Jeg har tenkt at vi kan begynne med å forsøke å åpne opp panseret.

Hvilke konkrete utslag vil denne ambisjonen om åpenhet innebære? For det første ønsker vi å åpne opp spaltene for bidrag som diskuterer, kritiserer og plukker fra hverandre bestanddelene i medie- og kommunikasjonsforskningen. Vi starter i dette nummeret med en ny serie med artikler om metodeutvikling og kreativitet. Den første vi inviterte inn, er nettopp en av de tidligere redaktørene, professor Lars Nyre ved UiB. Vi har bedt Lars om å svare på spørsmål om hva han forstår med metodeutvikling og hvordan han i praksis jobber med å utvikle nye metoder. Disse spørsmålene vil vi invitere flere til å svare på i denne årgangen av NMT – og vi håper på svar som går i ganske ulike retninger. Så strømlinjeforma tror vi ikke Balthazars maskin er.

I de siste numrene av NMT har det også pågått en debatt mellom Jan Fredrik Hovden/Hallvard Moe og Asle Rolland om styrker og svakheter ved ulike måter å måle tv-seeing på. Også denne metodediskusjonen kan sies å bidra til å realisere åpenhetsambisjonene. I denne utgaven får vi siste runde i denne debatten, med innlegg fra begge parter. Medietidsskriftet ønsker å være arena for flere mediefaglige debatter.

Det er mange gode grunner til å holde deler av forskningsmaskineriet under lokk. Blind fagfelleevaluering er for eksempel ikke noe NMT har planer om å endre på. Men samtidig ønsker vi å være mer åpne selv. Derfor vil vi gjøre mer for å anerkjenne noe av det usynlige arbeidet som foregår på verkstedet. Nettopp fagfelleevaluering er et typisk eksempel på et viktig arbeid som altfor sjelden blir eksplisitt anerkjent. Vi i NMT ønsker derfor å hedre fagfeller som bidrar med kvalitativt gode og konstruktive tilbakemeldinger til våre artikkel-skrivere. Første utdeling av NMTs fagfellepris finner sted under den norske medieforskerkonferansen i Oslo 22.–23. oktober 2020.

Åpenhet om hvordan medieforskning pågår, handler også om hvem som utfører forskningen. NMT støtter opp om Nordicoms initiativ for å etablere en database over nordiske medieforskere, [NordMedia Network](#). Her kan du finne nyheter og informasjon om nordiske medieforskere, konferanser og medieforskning. Med vår innsats kan det bli en viktig plattform. Registrer deg i dag om du ikke har gjort det.

Til sist vil jeg takke for artikkelbidragene til tidsskriftet og samtidig oppfordre til at flere sender inn bidrag til NMT. Vi publiserer tre fagfellevurderte artikler i dette nummeret: Steen Steensen og Bente Kalsnes skriver om utviklingen i stillingsmarkedet for journalister 1987–2017. Elisabeth Wiken bidrar med en artikkel om Instagram som et «tredje rom», og Thomas Wold analyserer nyhetsdeling på sosiale medier i Norge i 2017. Som vanlig bringer vi bokanmeldelser.

Vi har også gleden av å introdusere en ny kommentator for årgangen 2020, Taina Bucher. Taina har nylig vendt tilbake til Norge og Institutt for medier og kommunikasjon, UiO, etter flere år ved Københavns universitet. I sin første kommentar skriver Taina om hvordan og hvorfor Facebook er Facebook. Vi ser frem til flere kommentarer med utgangspunkt i Tainas interessefelt og forskning.

Terje Colbjørnsen
Redaktør